

RESOLUCIÓ

Esports

DRET A L'ESPORT
CIUTAT EQUITATIVA

DRET A L'ACCESSIBILITAT I LA INCLUSIVITAT
CIUTAT HABITABLE I SOSTENIBLE

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 26 de març de 2026 el ciutadà va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- A l'entrada principal del CEM Les Corts hi ha un ascensor d'ús prioritari per a persones amb mobilitat reduïda, que permet evitar les escales d'accés al torn d'entrada a les instal·lacions.
- Tenia dificultats físiques acreditades mèdicament, que desaconsellaven pujar i baixar escales. Per aquest motiu utilitzava habitualment aquest elevador, fins que un dia li ho van prohibir i el van instar a fer servir l'ascensor del pàrquing. Aquesta alternativa implica entrar per la part posterior del CEM i, un cop a la planta corresponent, sortir a l'exterior i fer una volta per poder accedir al torn i, finalment, a l'equipament.
- Havia presentat diverses queixes tant a la direcció del CEM com a l'Institut Barcelona Esports, sense que això hagués comportat cap canvi en el criteri aplicat.
- Considerava que aquesta solució era poc coherent, sobretot quan observa que altres persones amb mobilitat reduïda poden utilitzar l'elevador de l'entrada principal sense impediments.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 6 d'abril de 2026, la Sindicatura es va adreçar a l'[Institut Barcelona Esports](#) per tal de conèixer les intervencions efectuades en relació amb la queixa presentada.

El dia 5 de juny de 2026, la Sindicatura va visitar el CEM Les Corts a fi de comprovar in situ les condicions d'accessibilitat.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 4 de maig de 2026 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa les actuacions dutes a terme per garantir l'accessibilitat a l'equipament esportiu.

CONSIDERACIONS

1. Normativa aplicable

El Decret 209/2023, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Codi d'accessibilitat de Catalunya, estableix a l'article 1.1 que la finalitat del Codi és **garantir l'accessibilitat universal amb l'objectiu d'assegurar l'autonomia, la igualtat d'oportunitats i la no-discriminació** de les persones amb discapacitat o amb dificultats d'interacció amb l'entorn; aquest principi ha d'informar tota interpretació i aplicació de la norma.

En relació amb els edificis existents, l'article 34 configura el marc general d'intervenció, introduint els principis d'ajustos raonables i proporcionalitat, i establint que els espais i elements s'han d'adaptar a les necessitats d'accessibilitat de les persones usuàries en condicions de funcionalitat adequada. Aquest precepte també determina que **els itineraris accessibles o practicables s'han de resoldre preferentment a través del recorregut principal** i que només s'admeten alternatives quan no sigui possible aquesta solució, sempre que no estiguin subjectes a limitacions i ofereixin condicions equiparables.

Aquest règim s'ha de posar en relació amb els articles 65 a 67, que concreten com s'han d'aplicar aquests principis en edificis existents. D'una banda, s'admet la convalidació de determinades condicions preexistents (article 65), però només en la mesura que es garanteixi un itinerari mínimament practicable i sense barreres essencials. D'altra banda, s'estableix que els establiments han de disposar d'un accés accessible o practicable (article 67), i que **només es pot recórrer a un accés alternatiu de forma excepcional**, sense limitacions d'ús, amb una longitud proporcionada i sense generar situacions de discriminació.

Finalment, la normativa precisa que les escales no poden formar part dels itineraris accessibles, i que en edificis existents es poden utilitzar solucions com les plataformes elevadores per resoldre desnivells, sempre que actuïn com a elements efectius dins del recorregut.

2. Situació analitzada

En el cas analitzat es tracta d'un edifici existent anterior a la normativa vigent. A partir de la visita efectuada, es constata que el CEM Les Corts es troba a una cota inferior respecte a la via pública i que l'accés principal té un nombre considerable d'esglaons que impedeixen l'accés autònom de persones amb dificultats de mobilitat. Aquesta circumstància obliga, d'acord amb el marc normatiu exposat, a disposar d'un itinerari alternatiu practicable o a integrar un element que resolgui el desnivell dins del recorregut principal.

En aquest sentit, **l'accés principal incorpora una plataforma elevadora** que, des d'un punt de vista tècnic, és una solució admesa en edificis existents i que podria complir amb els requisits d'accessibilitat. No obstant això, **la seva utilització està restringida a determinats col·lectius** (persones en cadira de rodes, amb croses, dones embarassades i cotxets infantils), al·legant incidències tècniques quan se'n fa un ús freqüent, fet que impedeix considerar que funcioni com a element plenament integrat en un itinerari accessible o practicable. Aquesta limitació d'ús resulta especialment rellevant si es té en compte que la normativa exigeix adaptar els espais a les necessitats reals de les persones usuàries i no només a categories prèviament definides.

En paral·lel, **el centre disposa d'un itinerari accessible alternatiu** mitjançant l'ascensor situat al pàrquing, que permet entrar a l'equipament sense utilitzar escales. Aquest recorregut és funcional des d'un punt de vista tècnic, però implica un accés per una zona diferent de l'entrada principal, un desplaçament més llarg i un recorregut amb diversos passos intermedis. Això comporta una experiència d'accés diferenciada respecte de la resta de persones usuàries.

D'acord amb el que estableix l'article 34, aquesta solució només seria plenament adequada si es pogués considerar un ajust raonable i si garantís una funcionalitat equivalent. Així mateix, en relació amb els articles 65 a 67, l'accés alternatiu només és admissible si no està subjecte a limitacions i si no suposa un tracte discriminatori. En aquest cas, la necessitat de recórrer a l'itinerari alternatiu deriva, en part, de la restricció imposada a l'ús de la plataforma de l'accés principal, la qual cosa pot desvirtuar el caràcter excepcional que hauria de tenir aquesta alternativa.

En definitiva, la solució adoptada combina un accés principal amb funcionalitat limitada i un itinerari alternatiu que, malgrat ser viable, no és del tot equivalent. Aquesta situació genera dubtes sobre si s'estan aplicant de manera adequada els principis d'ajust raonable, proporcionalitat i no-discriminació que estableixen tant l'article 34 com els articles 65 a 67, especialment pel que fa a garantir un accés efectiu, autònom i en condicions d'igualtat per a totes les persones usuàries.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, l'actuació de l'Institut Barcelona Esports és millorable, en tant que facilita l'accessibilitat, però aplica criteris restrictius en l'accés principal, basats en raons tècniques i organitzatives que poden no garantir plenament el principi d'accessibilitat i igualtat d'accés.

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura resol:

- **Recomanar a l'Institut Barcelona Esports** que revisi els criteris d'ús de la plataforma d'entrada principal o, en cas contrari, millori l'itinerari alternatiu per garantir unes condicions d'accés equivalents, autònomes i no discriminatòries.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.